

makljivo, nežno, tihotno . . . Usadilo se je to s trpkostjo mislijo, da ta, katera ni hotela čakati, trpeti in od-cveteti v ljubavi, ni bila razumna, ali samo zavita; razumnejši zdel si je sedaj Luka sam tudi s temi solznimi očmi, ko se je divil, kako lahko se je Franjica navadila na družega, in kako lahko je njena tovarišica Katra razdajala poljube . . .

Da na tem, kar je mati pravila o Franjičini ceni bilo je vendar nekaj resnice.

V veži zaškripala so vrata — na prag je naglo pritekla velika silna žena v spodnji obleki z nagimi lakti in grlom.

„Kdo je to?“ zakričala je prestrašeno, in s plašno grozo razlegel se je njeni glas kričoč: „Luka — moj Luka!“

„Ne kričajte!“ odzval se je že od priprtih stopničnih vrat sinov glas.

Luka se je potem, od prazničnega oblačila zopet razpravil, dolgo gledal po zazorevaječi krajini, kako se povsod beli ta tihi mirni sneg . . .

Novice.

— **Osebna vest.** Stavbni svetnik pri dež vladi v Ljubljani, gosp. Roman Waschica je imenovan višjim stavbnim svetnikom.

— **Za mestne uboge.** Dobrotnik, ki noče biti imenovan, daroval je mestnemu ubožnemu zakladu v Ljubljani znatni znesek 300 kron.

— **»Matica Slovenska«** je razposlala ravnokar svoje književno darilo za leto 1901, ki obstoji iz sledečih 6 knjig: I. Zbornik III. zvezek. Uredil L. Pintar, natisnila Narodna tiskarna. Vsebina: 1. Dr. K. Štrekelj: Prešeren in narodna pesem. 2. Fran Orožen: Nekoliko o zemljevidih slovenskih pokrajin v prejšnjem in sedanjem času. 3. Ivan Prijatelj: Puškin v slovenskih prevodih. 4. Ivan Steklasa: Herbart X. Turjaški, karlovški general. 5. J. Šlebing: Književni drobiž iz leta 1839. 6. Ivan Vrhovec: O ustanovitvi šentjakobske, frančiškanske in trnovske fare v Ljubljani. 7. Ivan Vrhovec: Dve predavanji o ljubljanskih pokopališčih. 8. Dr. K. Glaser: Bibliografija slovenska. II. Letopis za leto 1901. Uredil Evgen Lah. Natisnila Blasnikova tiskarna. III. Knezova knjižnica. VIII. zvezek. Uredil Fran Levec. Natisnila Narodna tiskarna. Vsebina: 1. Ivan Cankar: Tujci. 2. Fr. Kr. Meško: Črtice: Besede otožnosti. Slika. Razne poti. Sen poletne noči. C. F. J. Doljan: Lajnar. Slika iz življenja. IV. Zabavna knjižnica. Tiskala Blasnikova tiskarna. Vsebina: 1. Štiri bajke Šaltikova-Ščedrina. (Prevel Ivan Prijatelj.) 2. Peter Bohinjec: Za staro pravdo. (Povest iz leta 1515.) V. Vojvodina Kranjska. (Slovenske zemlje IV. del.) Prirodnoznanstveni, politični in kulturni opis (33 podob). Spisal Fr. Orožen. Natisnila Blasnikova tiskarna. VI. Slovenske narodne pesmi. 6. snopič. Uredil dr. K. Štrekelj. Natisnila Zadruga tiskarnica.

— **Vzpored IV. shoda slovanskih časnikarjev**, ki se bo vršil v Ljubljani o binkoštnih praznikih, je določen tako-le: Dne 17. maja (v soboto): ob 8. zvečer komerz v „Narodnem domu“. Dne 18. maja (binkoštno nedeljo): ob 7. zjutraj na Rožniku sv. maša in skupni zajutrek; — ob 9. dopoldne zborovanje v „Mestnem domu“; — popoldne ogledovanje Ljubljane in okolice; — ob 7. zvečer banket v „Na-

rodnem domu“. Dne 19. maja (binkoštni ponedeljek): ob 8. zjutraj izlet na Gorenjsko: Šum, Vintgar in Bled. Ob 3. popoldne obed v jezerskem salonu „Toplice“ na Bledu. Ob 1/4 8. uri zvečer povratek v Ljubljano. Zvečer sestanek v „Narodnem domu“. Dne 20. maja: ob 3/4 6. zjutraj izlet v Postojno, obisk jame in ob 2. popoldne odhod v Trst. — Udeležniki naj blagovolijo do 25. aprila t. l. pripravljalnemu odboru IV. shoda slovanskih časnikarjev v Ljubljani (gg. dr. Karolu Trillerju ali dr. Evgenu Lampetu) svojo udeležbo prijaviti. V pokritje stroškov za izdajo brošure blagovoli vsak udeleženec doposlati 10 kron. Samostojni predlogi se morajo naznaniti pripravljalnemu odboru v Ljubljani vsaj osem dni pred shodom.

— **Slavnost kranjskih gasilcev.** V soboto in v nedeljo so kranjski gasilci lepo poslavili 70letnico ustanovitelja kranjskega gasilstva gosp. Frana Doberleta. Slavljencec, porojen 6. aprila 1832. l. v trnovski tiri v Ljubljani, si je s svojo marljivostjo in s svojo delavnostjo ustvaril cvetočo obrt in si pridobil občno spoštovanje, zlasti še, ker se je vedno in z vnemo žrtvoval za javni blagor. Deloval je dolgo časa v občinskem svetu in v trgovinski in obrtni zbornici, od leta 1869. pa se je oprijel težavnega dela, organizovati kranjsko gasilstvo. V letu 1870. je bilo ustanovljeno ljubljansko gasilno društvo. Gosp. Doberlet je prevzel načelstvo in deloval na to, da se je društvo lepo razvilo. Več kakor četrstoletja je bil načelnik ljubljanskega društva in isto je tako srečno organiziral in spopolnil, da se lahko primerja vsakemu drugemu. Vrh tega se je gosp. Doberlet neutrudno zavzemal, da se je gasilstvo organiziralo tudi po deželi. Leta 1888. so se vsa društva združila v „Zavezo“, katere vedno marljivi in vstrajni načelnik je gosp. Doberlet vključ s svojim 70 letom še danes. „Zaveza“ je ustvarila potrebno jednotnost v gasilstvu, kar je koristilo ne le gasilstvu, nego tudi občinstvu. To so zasluge, katere vsa dežela slavljencu s toliko večjo radostjo pripoznava, ker je gospod Doberlet delal vedno nesebično, iz gole ljubezni za stvar, za javno korist, za blagor prebivalstva, kar je danes postalo že redko. Zasluge gosp. Doberleta je pripoznal cesar, podelivši mu leta 1880. zlati zaslužni križec s krono. Povodom potresne katastrofe leta 1895. je bilo g. Doberletu izrečeno Najvišje pripoznanje za njegovo delavnost. Vrh tega je gosp. Doberlet bil izvoljen častnim članom „Zaveze“. Na mnoga leta!

— **Okrajna bolniška blagajna v Kranju** je bila dosedaj tretjič revidirana. Tretjo revizijo je izvršil odposlanec „Zveze“, dr. Cimadori. Našel je vse v najpopolnejšem redu in izjavil, da si Kranj lahko čestita, ker je ta bolniška blagajna najbolj uzorno vodena, dasi ima skoro najmanjše upravne stroške. Nova volitev v bolniško blagajno se bo vršila v nedeljo.

— **Razpust zadruga pekov in kolačnikov v Ljubljani.** V četrtek teden imela je zadruga pekov in kolačnikov ob 3. uri popoldan svoj občni zbor v gostilni pri gosp. Egidiju Bončarju. Predsedoval je gosp. Ivan Schrey. Navzoč je bil tudi magistratni svetnik gosp. Sešek. Ko so se podala razna poročila o delovanju odbora in se je izvršila nadomestilna volitev namesto izžrebanih članov odbora, se je prešlo k zadnji točki „Raznoterosti“. Tukaj se je oglasil k besedi gosp. Avgust Jenko, ter predlagal razpust zadruga. Ta predlog je motiviral s tem, da je vse zadruga delovanje brezuspešno in da na razne vloge kompetentna oblastva niti ne reagirajo. Proti razpustu sta govorila gosp. Iv. Bizjak in gosp. I. Žagar. Po dolgi debati je dal predsednik Jenkotov predlog na glasovanje; predlog je bil sprejet z vsemi proti dvema glasoma. Seveda se razpust ne izvrši, ker to po zakonu ni dovoljeno.

— **Ribarski okrajni odbor za Kranjsko** oddaja nekaj tisoč enoletnih šarenih postrvi (trutta iridea). Ta vrsta vspeva posebno v ribnikih z dovoljnim pretokom vode, iz katerih so iztrebljene ščuke. Za odjemalca iz Kranjske se oddajajo te

šarenice za polovico tržne cene. Glede ščuk je omeniti sledeče: ta riba je tako silovita roparica, da ne žre samo manjših rib, ampak da tudi tako velike napada, katerih ne more požreti, prizadeva jim pa rane. Ranjene, odrte ribe pa v ribnikih poginejo, kadar se voda ogreva. Nadaljno pojasnilo daje načelnik okrajnega ribarskega odbora dr. Fran Vok, notar v Ljubljani.

— **Dva sirokaldejska duhovnika** je v torek aretovala ljubljanska policija, ker sta brez dovoljenja pobirala milodare za gradnjo cerkve sv. Jožefa v Giseri v Mesopotamiji, katero so baje Turki pred petimi leti podrli. Duhovnika Seia Gilieana in Ilie Juene nabrala sta po Hrvatskem in Kranjskem milodarov, a nimata nobenih dokazov, da sta denar komu odposlala in tudi pri sebi nimata denarja. Najbrže sta denar zapravila. Pred par leti sta tudi dva taka duhovnika beračila po Avstriji, katera sta bila potem nekje aretovana in se je menda izkazalo, da sta židovska goljufa. Listine, katere so se dobile pri aretovanih duhovnikih, so vse stare in neveljavne. Policija je menda sirokaldejska berača izročila sodniji.

— **Dolenjske železnice in uprava državnih železnic.** V pogodbi, ki se je sklenila med upravo državnih železnic in društvom za zgradbo omenjenih prog, se je pri koncesiranju tudi sklenilo, da se oddajo prebitki, ki se izkažejo po izplačilu obresti in odplačil, upravi državnih železnic. Ker se je to lani zgodilo prvič, da so imele te železnice nekaj prebitka, zahteva država brezobzirno istega zase, dasi še niso plačana posojila, ki jih je dovolila dežela podjetju. Vsled tega je vložil kranjski deželni zbor prošnjo pri vladi, naj spremeni v tem smislu pogodbeno določila. Z ozirom na deželne finance bi pač bilo prekruto, ako bi se vlada ne ozirala na prošnjo.

— **Kranjska hranilnica** je imela v minolem letu 364.247 kron čistega dobička, iz katerega je dala 40 000 kron za pokojninski zaklad svojih uradnikov, 40.000 kron za zaklad za zgradbo nemškega gledališča v Ljubljani, 15.160 kron za razne dobrodelne namene, 44.020 kron za podporo učnim in enakim zavodom — filharmonično društvo je dobilo 23.700 K, „Glasbena Matica“ pa 400 kron! — 41.380 kron za javne namene in raznim društvom. Rezervni zaklad znaša sedaj 8.791.170 kron.

— **Nemško gledališče v Ljubljani.** Kakor poročajo nemški listi, je narasel z zadnjim darilom kranjske „šparkasse“ fond za zidanje nemškega gledališča na 400.000 kron ter se misli v kratkem času pričeti s stavbo. V ta namen je že kupljeno Cenkerjevo posestvo.

— **Novo društvo slovenskih visokošolcev.** V Ljutomeru se je ustanovilo počitniško društvo slovenskih visokošolcev za Slovenske gorice. Imenuje se „Bodočnot“ in bo prirejalo poučna predavanja praktično naobraževalne vsebine.

— **Nenavadna starost.** Na veliko nedeljo je umrla, pravzaprav zaspala, blizu Konjic posestnica Marija Kline, ki je lanske binkošti obhajala svoj 100letni rojstni dan.

— **Mariborskim županom** je bil izvoljen dosedanji podžupan, deželni poslanec in odbornik dr. Karol Schmiderer.

— **Ptujski Nemci med seboj.** Na velikonočni ponedeljek je razposlal s pošto po Ptuj in okolici občinski svetnik Konrad Fürst neki spis, v katerem očita in dokazuje s številskimi županu Ornigu tako slabo mestno gospodarstvo, da mora priti v najkrajšem času do poloma.

— **Dementirana vest.** „Slovenec“ in „Edinost“ sta poročala, da so pri zgradbi nove istrske lokalne železnice nekateri italijanski častniki bili uslužbeni kot delavci in to pri liko porabili za vohunjenje. Vlada sedaj razglša, da je to stvar natančno preiskala, a se je izkazalo, da je rečena vest popolnoma izmišljena.

— **390 000 sardel** so ujeli veliki teden pri Fazani v Istri. Eno tretjino so jih nesli na prodaj v Pulj, dve tretjini pa v Trst; v Pulju so jih prodajali po vinarju.

— **V Rušiču v Furlaniji,** kjer agitira grofica Latour za izstop iz katoliške cerkve, je te dni 12 družin izmed njenih kolonov prestopilo k protestantizmu.

— **V Ameriko** se je odpeljalo ta teden iz Ljubljane 236 oseb. Dva tanta, ki sta jo hotela popihati v Ameriko, ne da bi bila že zadostila vojaški dolžnosti, je policija prijela.

— **Svarilo pred kupovanjem srečk.** Iz zanesljivega vira se nam poroča, da se peča tvrdka „Fondsenbank“ v Haagu, Prinzenstreet 24, s prodajo srečk jako sumljive vrste. Toliko v svarilo pred kupovanjem srečk, ki jih omenjena tvrdka prodaja.

— **Umril** je deželnovladni višji stavbeni svetnik gospod Ivan Svítal.

— **Eksplodzija na železnici.** Ko je te dni zjutraj ob 5^{1/2} uri odhajal poštni vlak z Reke proti Št. Petru, razleteli sta se dve dinamitni patroni z groznim gromom pod vlakom. Strojvodja je takoj vlak ustavil. Škode ni bilo nobene, ker sta bili patroni majhni. Sodi se, da je kateri sedaj štrajkujočih delavcev položil patroni na tir.

— **Huda nevihta.** Dne 4. m. je v Rabški dolini okoli Feldbacha na Štajerskem skoraj pol ure padala kakor lešniki debela toča, ki je pokrila zemljo liki sneg za par centimetrov. Razne setve, kakor deloma tudi sadno drevje je uničeno.

— **Uboj.** Na velikonočni ponedeljek so se v Selo Šumberku pri Žužemberku v Ozimkovi gostilni stopili. Gostilničar Ozimek in 23letni Ivan Kmet iz Podbukovnika sta bila v tem boju ranjena. Kmet je šel sicer sam domov, a je vsled dobljenih poškodb umrl. Pet fantov, ki so se udeležili pretepa, je že zaprtih.

— **Samomor.** Katra Koprivnikar, stara blizu 60 let, v Šmartnem pri Litiji kakor tudi v Ljubljani znana potovka obesila se je v Šmartnem v ponedeljek zjutraj v kamri na vrv ter so jo našli pol ure potem, ko je smrt že popolnoma dovršila svoje delo. Vzrok samomoru ni natančno znan; govori se, da se je ženi zmešalo.

— **Nesreče.** Te dni je tovorni vlak, ki je vozil iz Postojne proti Prestranku, sunil železniškega čuvaja Ivana Vičiča ter ga vrgel 6 m daleč v neko skalo. Eno uro kasneje je izdihnil. Bil je ravno pri kosilu, ko je zapazil, da se bliža vlak, kateri je nekaj minut prehitro vozil. Vičič je tekel ven, da bi signalno ploščo izdrl, a bil je prepozen. Bil je občesplošovan in miroljuben mož. N. v m. p.! — Posestnik Josip Ceglar z Velikega Črnela je v ponedeljek sežigal pri svojem gozdu suhljad. Vsled vetra se je vnel tudi gozd. Ceglar je gasil, kolikor je mogel in bil pri tem tako opečen, da je naslednji dan umrl.

— **Trdovraten samomorilski kandidat.** Janez Zupan iz Spodnjega Jelenja se je 1. aprila poskusil obesiti. Njegovi hčeri sta ga še pravočasno zapazili in s svojim kričanjem privabili sosede, ki so prerezali vrv, na kateri je Zupan visel. Zupan pa sosedom ni bil hvaležen, nego novič poskusil se obesiti, sosedom pa grozil s požigom, ako bi ga ovirali pri izvršitvi tega namena. Sosedje se za grožnjo niso zmenili, pač pa poskrbeli, da je bil Zupan oddan v blaznico.

— **Lešnik zadušil.** Trinajstmesečnemu otroku je dala pred kratkim na Nemškem mati lešnike, da bi se igral. Potem je odšla po opravkih. Ko se je vrnila, našla je otroka mrtvega. Zadušil se je z lešnikom.

— **Največja lokomotiva sveta.** V Ameriki so napravili velikansko lokomotivo, in brez dvojbe je ta največja na svetu. Lokomotiva s tenderjem je dolga 24 m in visoka 6 m. Dimnik je 1 m visok. Teža tega kolesa znaša 145 000 kg. Rabi se ta velikanska lokomotiva izključno za prevažanje žita in vleče 500 polno naloženih voz.

— **Pet dni in pet noči v cerkvi.** K neki vasici v Krušnih gorah so dozidali nedavno novo cerkev. V stari cerkvi pa še blagoslavlja mrliča predno jih pokopljejo. Pred par dnevi je bila zopet neka pogrebna slavnost. Pri blagoslavljenju mrliča v stari cerkvi je zaspal bedasti delavec Ries. Ker se ni nihče zmenil zanj, je ostal v cerkvi, katero so zaklenili, pet dni in pet noči. Ko so tedaj slučajno zopet odprli cerkev, so ga našli napol mrtvega vsled gladi in mraza.

— **Kako se preračuni cena dijamantov.** Dijamant se tehta po karatu, to je zelo mala teža ter dijamant, ki tehta en karat, je velik kakor lečino zrnje. Torej jednokratni dijamant stane 240 kron. Človek bi menil, da se za dvakratni težki dijamant plača še enkrat toliko. Toda temu ni tako, kajti kolikor večji je, dražja je tudi njegova teža. Za dvakratni dijamant se plača čvetero ona cena, ki smo jo omenili za jednokratni dijamant t. j. 4krat po 240 kron. Dijamant ali briljant od štirih karatov stane 16krat po 240 kron. Pri posebno velikih in lepih dijamantih plača se razun izračunjene svote še navadno velika svota posebej. Seveda te številke veljajo za dijamante prve vrste, ki so popolnoma čisti, ali kakor je strokovni izraz, ki obstoje iz „čiste vode“. V prejšnjih časih so plačevali dijamante karat po 140 kron, danes se je podražil na 240 kron. Dijamanti druge vrste, ki so malo manj čisti, so nekoliko cenejši, a še vedno zelo dragi. Dijamantov prah, s katerim brusijo dijamante in ki ga vporabljajo steklarji za rezanje stekla, litografi za vrezanje črk v trdo kovino in drugo, oni prah pa se plačuje po 80 kron karat.

— **Koliko je veljalo, ko je zadnjič car obiskoval Francijo?** „Republique française“ piše: „Francoska zbornica poslancev je te dni tudi potrdila predložene račune, ki zadevajo stroške zadnjega carjevega obiska. Popravljanje grada v Campiegni je veljalo 558.000 frankov in za razsvetljavo, pojedine, predstave in darove je potrošil zunanji minister 603.000 frankov. Ministrstvo javnih del je imelo stroškov 180.700 frankov. Notranji minister je plačal za policijsko službo 96.500 frankov. Vojaški minister je pa porabil za varstveno stražo, za parade itd. 1.332.000 frankov. Ako se oziramo še na manjše stroške, smemo trditi, da je štiridnevni obisk carjev veljal 2.862.000 frankov. Ako vzamemo v poštev še stroške, ki so jih imela razna mesta, n. pr. Campiegne, Dünkirchen in Reimes in stroške predsednikov, so po tem takem potrošili vsaki dan blizo 1 milijon frankov.“

— **Jermenarska in sedlarska obrt v avstroogrski armadi.** Leta 1900 izdelalo se je jermenarskih in sedlarskih izdelkov za avstroogrsko armado za 201.639 kron in lansko leto 1901 za 202.468 kron. Prosilo je za to delo 37 zadrug in 115 združnikov. Za delo so tudi prosili trije posamezni prosilci. Delo se je razdelilo in je na vsacega odpadel znesek 650 kron.

— **Celo mesto kupil.** Iz Pittsburga se poroča: J. W. Garland, predsednik Harland Chain kompanije, ki izdeluje železne verige in ima že velike delavnice v Ranki, je kupil celo mesto Moraviah, v Lavnece county, na progi Pittsburg & Lake Erie železnice in poleg tega še 600 akrov zemlje v bližnji okolici. Cena vsemu je bila 300.000 dolarjev. Na kupljeni zemlji se bo začela nova industrija in zidalo se bo tudi novo mesto. Ime Moravia se bo spremenilo v West Pittsburg. Staro mesto ima sedaj približno sto hiš.

— **Slovenski misijonarji na Kitajskem.** V jeseni sta odšla dva slovenska frančiškana v misijon na Kitajsko. Sedaj sta pisala v domovino: „Srečno smo prišli na določen kraj v mesto Vučang, 10 minut od mesta Hankow. V Vučangu imajo škof svoj sedež, a v Hankowu je prokuratura za naš misijon. Škofovo stanovanje je precej prostorno, (tukaj tudi mi stanujemo), tudi cerkev je čedna in velika. Tik cerkve stoji semenišče za kitajske klerike, katere podučujejo naši patri frančiškani. Na nasprotni strani je kolegij, katerega vodijo

francoski šolski bratje; ta zavod obiskujejo tudi paganski dečki. V bližini se nahaja še majhen zavod za uboge kitajske deklice, v katerem so samo tri redovnice Canosiane. Ljudstvo je tukaj prijazno in mirno; zrak ugoden, tudi mraza ni prehudega; ravno, ko to pišem, začelo je malo snežiti. — Odišlo nas je semkaj v misijon 5 patrov in 3 bratje frančiškani, ki smo se zbrali v laški Genovi. Priporočava se v molitev vsem ljubim Slovincem: O. Baptist in brat Urban, slovenska fračiškana na Kitajskem. — Catholic Mission, pošta: Hankow“.

— **Padel v hudičevo olje.** V Hammondju je Frank Spencer, uslužben pri Grasselli v Chemical kompaniji v tem mestu, padel v veliko posodo, napolnjeno s hudičevim oljem. Nobeden njegovih tovarišev ni bil zraven, ko se mu je pripetila nesreča, in plaval je že nekaj časa semtertja v posodi, predno so slišali njegovo vpitje. Ko je prišla pomoč in so ga potegnili ven, je začela kar padati od njega obleka in z njo celi kosi mesa. Spencer je trpel velike bolečine. Če tudi ni bilo mesta na njegovem telesu, kamor ni segla huda tekočina, je vender en dan še živel.

— **Spreten tat.** Francoski poslanik v Petersburgu marki Montebello in veliki knez Vladimir sta se nedavno pogovarjala o prekanjenih pariških tatovih. Knez je ponudil stavo, da se tudi v Petersburgu najde talent, ki bo poslanika pri največji paznosti okradel. Drugi dan je priredil knez veliko pojedino, h kateri je povabil poslanika; ob enem pa je poslal k policiji po „najboljšega“ žepnega tatu, ki so ga baš imeli v zaporu. Preoblečejo ga v livrejo ter mu obljubi knez svobodo, ako poslanika prav spretno okrade. Poslanika pa še vpraša knez, kaj ima vrednostnega pri sebi in naj posebno pazi na svojo zlato uro. Že med obedom vpraša knez poslanika, koliko je ura, na kar ta poseže v žep ter izvleče — repo na verižici. Brž poseže v drugi žep, pa tudi tukaj ni zlate tobačnice. Vrhu tega sta mu manjkala s prstov dva prstana. Knez pokliče navideznega služabnika, naj vrne poslaniku izmuznjene stvari. Toda kako se začudi, ko „umetnik“ pokaže dve zlati uri, več prstanov in drugih dragocenosti, katere je izmaknil knezu. Izpustili so ga iz zapora, in knez mu je priporočal, naj ga ne preživlja več njegova „umetnost“.

— **Slepec je maturiral.** V Elberfeldu je maturiral slepec Karol Schmittbetz. Napravil je zrelostni izpit z odliko. Največje težave sta mu delali algebra in kemija. V jezikih je napredoval vedno izvrstno. Podpirale so ga dame, ki so mu knjige čitale in ga eksaminirale.

— **Čudna ideja.** V Parizu je bogata dama hotela dan, ko se je poročila njena hči, proslaviti na prav originalen način. Šla je v vse javne zastavljanice, ter zahtevala, da se vsi poročni prstani oddajo lastnikom, ker je pripravljena odkupiti vse ona. Vender pa se je o množini prstanov nekoliko motila, ker bilo jih ni nič manj nego 63.000 ter bi stala njih odškodnina nič manj kakor pol milijona frankov. Dami seveda potem ni bilo mogoče izvršiti svoje dobre ideje. Pred kratkim rešil je lastnik nekega poročnega prstana, istega, ki je ležal vže 37 let zastavljen. Leta 1857 dobil je nanj 17 frankov ter do tetos vplačal še čez 50 frankov obresti za to, da ni zapadel. Drag spomin mu je moral biti, da ga je vzdrževal toliko let ter plačeval vedno nove svote obrestij, da si ni mogel spraviti do letos naenkrat 17 frankov skupaj, da bi ga rešil.

— **Koliko se pridobi zlata?** Predlansko leto se je pridobilo vsega zlata v vrednosti 313 milijonov dolarjev, ter se je v zaveznih državah pridobitev zlata pomnožila za 7 milijonov, v Kanadi za 4 milijone, v Avstraliji za 16 milijonov, a v Indiji za pol milijona dolarjev. V južni Afriki se je vsled vojne z Angleži zmanjšalo pridobivanje zlata za 7 in pol milijona dolarjev ter se zmanjšuje še nadalje.

— **V Ameriki oropali vlak.** Iz Branchville se poroča: Skoro na istem mestu kakor pred dvema leti, le pet milj proč od tukaj so roparji po dobro izpeljanem načrtu vstavili okoli

7. ure zvečer osebni vlak Southern železnice ter vlomili v ekspresni vagon. V mraku se je vtihotapilo sedem ali osem mož na platformo med lokomotivo in vagonom za prtljago. Nihče jih ni bil zapazil. Kmalu so nastavili svoje Winchester-puške na kurjača in strojevodjo ter jima ukazali, ustaviti vlak. Kurjač je skočil raz vlak, strojevodjo pa so pridržali. Pri tem je bilo izstreljenih nekaj strellov. Brezpogojno so se morali vlakovi uslužbenci podati lopovom. Odpeljali so ekspresni vagon in se odpeljali naprej. Ko so prereševali blagajnico, so zopet zapodili strojevodjo nazaj z lokomotivo po ostali del vlaka, ki je potem brez vsake druge zamude došel semkaj. Tatovi niso našlegovali potnikov in ne ve se dobro, koliko so odnesli. Pravijo, da jih nihče ne pozna.

— **Odpovedana ljubezen.** Neki pruski list je prinesel nedavno ta-le oglas: „Gospodu F. S. na znanje, da nama s tem, ker je preklical svojo priznano ljubezen, ni provzročil nikakega presenečenja ali bolečine, ker je storil to pač v pijanosti. Druga pa je z razžalitvami! Teh Vam ne pustimo tako zlahka, in mesto pred altarjem, razgovarjali se bomo pred sodnikom. Po svoj stari dežnik (kupna cena k večjemu 3 krone) si lahko sami pridite, ako imate pogum. — Gospa B. in hči.“

— **Literatura starih Egipčanov.** Stoletja in stoletja slikala je zgodovina Egipčane, ki so živeli pred Kristusom, kakor povsem resne in stroge ljudi, ki so se pečali edino z verskimi in filozofičnimi vprašanji. Ko se je pred kakimi 50imi leti dobila v nekem starem grobovju tudi neka pravljica, pisana na papirusu, prva do tedaj, menili so učenjaki, da je to le neka prespodboda božanstva in da ima to ves drug pomen. Toda, ko so se take najdbe množile, spoznali so, da so tudi Egipčani imeli svojo zabavno literaturo, da so bili ravno tako ljudje iz mesa in krvi, ki so se zanimali za potovanja, zabave, šale, da so imeli ravno tako svoje narodne pesmi in pravljice, kakor jih imamo dandanes. Našlo se je namreč mnogo popisov potovanj, mnogo pesmij o lepoti žene, o njeni lokavosti in nezvestobi. Vidi se posebno v nekaterih pesmij, ki izvirajo iz dobe 1200. l. pred Kristusom, kako so slavili svoje velike in kako so bili dovzetni do poezije pesništva. Oni so znali biti tudi veseli in zabavni, o tem so zapustili pisane sledove.

— **Ribe v Aniži pokončane.** Prebivalstvo ob Aniži je hudo razdraženo, ker mu je montanska družba po dotoku Erzbacha zastrupila sloveče in zelo bogato ribarstvo. Imenovane tovarne so izpraznile v Erzbach neke barvine, strupene odpadke. Na 20 km daljave je bila Aniža črno barvana, a istočasno je že tudi nesla reka na tisoče in tisoče mrtvih rib na površju vseh plemenitih vrst in velikosti od najmanjših do 25 kg težkih. Čez dva dni so izvlekli pri Steiru na cente mrtvih rib. Reka je ostala čisto mrtva. Poslanec Beuerle je vsled tega interpeliral v državnem zboru.

— **Buri se selijo.** Poroča se, da je v okraj Tananarivo v Madagaskarju dospelo večje število Burov z ženami in otroci prosit guvernerja, naj jim proda 200.000 ha zemlje za ceno dveh frankov za 1 ha. Guverner jih je prijazno sprejel in uslišal njihovo prošnjo. Med temi izseljenci so baje tudi sorodniki Joubertovi in Bothovi. Izseljenci razpolagajo s svoto štiri milijone frankov in čuje se, da se jih hoče še več naseliti v Madagaskarju.

— **Draga šala.** Delavec Klosik v Vitkovicah se je hotel z ženo malo pošaliti ter ji je pokazal dva zlata (po 20 kron) in dejal: „Glej, to je vse, kar so mi dali, dva nova dvahelerja“. Žena se je jezila, ker ni poznala vrednosti zlatov in je v jezi, ko si je mož odšel po tobak, dala „dva krajcarja“ med tem prišedšemu beraču. Ko se je Klosik vrnil, je izvedel od žene, da je krajcarja dala beraču. Zdaj ji je

pojasnil vrednost „krajcarjev“ in takoj sta jo mahnila za beračem. Ko sta ga slednjič našla, je ta dejal, da si je za milodar kupil frakelj žganja pri židu. Vsi so odhiteli k židu, a ta je dejal, da berača ne pozna, in da od njega ni dobil nikakih zlatov. Revež Klosik je tako izgubil svojo 14dnevno plačo.

— **Zlat lovorov venec za Delareya.** Iz Madrida poročajo, da izda uredništvo republičanskega tednika „Don Quijote“ posebno svečanostno številko, katere skupiček se porabi za nakup zatega lovorovega venca, ki se izroči Delareyu. Svečanostno številko lista „Don Quijote“ spišejo odlični španski žurnalisti in pisatelji.

— **Angleži na Štajerskem.** Dunajsko ministrstvo je dovolilo angleški delniški družbi „The Göriach Coal Mining and Gyps Works Limited“, da s sedežem v Göriach na Gornjem Štajerskem koplje premog po celi deželi ter prideluje mavec. V Göriach se postavijo tudi velike fužine.

— **Cecil Rhodes — umrl.** Jeden največjih milijonarjev na svetu, Cecil Rhodes je umrl v južni Afriki. Njegov oče je bil angleški duhovnik. Ker je bil Rhodes deček slabotnega zdravlja, ga je poslal oče v južno Afriko, kjer je res ozdravel. Vrnivši se na Angleško je dovršil gimnazijo ter se vrnil v južno Afriko in začel v Natalu pridelovati bombaž. Ko so našli pri Kimberleyu prve demante, je hitel tudi Rhodes tja in sam iskal demante. A nakrat se je vrnil na Angleško in dovršil vseučiliške študije. Potem pa se je vrnil v Kimberley, ustanovil podjetniško družbo za kopanje demantov ter pokupil skoraj vsejame. Demanti so mu donesli milijone, postal je minister v Kaplandiji ter podpiral Jamesona, ki je vdrl v deželo Burov. Rhodes je bil bistroumen, brezobziren in praktičen politik angleški, zato pa je bil med najbolj sovraženi možmi Afrike. Zadnje njegovo podjetje bi bila železnica od Kajire do Kapstadta. Lani je bil zato pri Viljemu II., a sedaj je umrl radi bolezni na srcu.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 5. aprila t. l.: 75, 19, 82, 52, 54.

V Trstu dne 5. aprila t. l.: 68, 29, 52, 11, 87.

V Pragi dne 9. aprila t. l.: 51, 12, 3, 80, 72.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 11. aprila 1902. Pšenica K 10 — h, rž K 7 30 h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h, ajda K 6 50 h, proso K 6 — h, turšica K 6 20 h, leča K 10 — h, fižol K 7 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Preobleke. Popravila. Najnižje cene. Največji izbor. Skrbno izdelovanje. L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.